

Dr. Gönczöl Katalin /egyetemi docens, ELTE Állam- és Jogtudományi Kara, a Kriminológiai Társaság titkára/

ZÁRSZÓ

Tisztelt Tudományos Ülés, Hölgyeim és Uraim!

A Magyar Kriminológiai Társaság Igazgató Tanácsa nevében köszönöm a Megyei Bűnmegelőzési Tanács meghívását. Köszönöm azt is, hogy bizalmukba fogadva, megosztották velünk e Régió súlyos gondjait és az efelett érzett aggodalmukat.

Készülvén erre az összejövetelre, elolvastam néhány elemző munkát a XIX. század végéről és a XX. század első feléről. Ezek az értékelések a maihoz hasonló gondokról számolnak be és a Régiót a korabeli Magyarországról területén a jelenlegihez hasonló kedvezőtlen helyen emlegetik. Számomra ebből az a következtetés is adódik, hogy a mai deviancia és bűnözés nemcsak a tegnapi, tegnapelőtti, hanem annál jóval korábbi viszonyok terméke. Szerepe van ebben az itt élő népesség történelmi adottságainak, szokásokban rögzült néprajzi hagyományainak, az egy évszázada halmozódó gazdasági és szociális gondjainak. Ezzel foglalkozott a Megyében - politikai bátorságról is tanúbizonyságot téve - a humanista pszichiáter, Juhász Pál is az 1960-as években. Arra biztatom most a Megye tudományok iránt érdeklődő és társadalomtudományok iránt érzékeny lakóit, hogy alakítsanak ki minél korrektebb képét a deviáns viselkedések társadalmi gyökereiről, újratermelődésének a Régióhoz kötött feltételeiről. Hiszen a deviáns viselkedések komplex vizsgálatából negatív diagnózisként következtetni lehet a társadalmi fejlődés diszfunkcióira, bizonyos körök rossz közérzetének okaira, az itt élő közösségek morális egészségére.

Ez a negatív diagnózis is hozzásegíthet ahhoz, hogy erőre kapjon a helyi kezdeményezés, feltámadjanak a helyi önkormányzatokat építő erők.

A paternalista államhatalom visszavonulása után ugyanis a helyi lakosokon, az általuk választott vezetőkön fog múlni, hogy ez az évszázados lemaradással küszködő Régió mennyire lesz képes elindítani a gazdasági fellendülést, leküzdeni a munkanélküliséget, az iskolázatlanságot, újjáépíteni az emberi lét alapvető feltételeit, az emberek számára közvetlen célokat biztosító természetes kisközösségeket. Ez a tanácskozás bebizonyította, hogy jelentős szellemi erő létezik itt együtt. A referátumokból és a hozzászólásokból kiderült, hogy azonos vagy nagyon hasonló megoldásokon gondolkodik már a gyámhatósági előadó, a főiskolai tanár, a családsegítő szolgálat vezetője, a bűnügyi szakember és a pszichiáter.

Amint az tudomásomra jutott, tervezik a helyi Tanárképző Főiskolán szociális szakemberképzés bevezetését. Kérem, hogy gondoljanak a képzési terveik kialakítása során arra, hogy a kriminológiai ismereteknek igen fontos szerepe lehet az új típusú szakember szakmai szemléletének kialakításában. Pusztán az ismeretek megszerzése sem elegendő azonban ahhoz, hogy a leendő hallgatók tanulmányaik során átessenek az emberi alkalmassági erőpróba. Gyakorlati tapasztalatokat is gyűjteniük kell a társadalom periferiáján, a deviáns módon reagálók körében ahhoz, hogy tanulmányaik alatt ne csak szakmára, hanem élethivatásra tehessenek szert.

Mindezen törekvésükhöz szívesen és örömmel nyújt segítséget a Magyar Kriminológiai Társaság közössége, amely várja tagjai sorába a cselekedni vágyó helybelieket.